

Hasan Feyzi Yüregil

1895'de Denizli'de doğdu. Şâir, edib, mutassavıf ve muallimdi. Bediüzzaman'ı 1943'de Denizli'd tanıdı. 1946'da vefat etti.

Bediüzzaman'a âşık bir zat

Nur irfan mektebinin unutulmaz simalarından birisi de Hasan Feyzi Yüreğil ismindeki bir hakikat kahramanıdır.

İlk intiba, ilk tesir, ilk ziyaret, ilk hatıra, insan hafıza ve gönlünden kolay kolay silinmiyor.

Risale-i Nur'un müstesna talebelerinden Hasan Feyzi Hazretlerinin Denizli kabristanındaki mezarını ilk ziyaret hatırasını da unutmak mümkün müdür? Bu ziyaret hatırası ter ü taze zihnimde her zaman yaşamaktadır.

Hasan Feyzi Yüreil, Denizli'nin Çivril kazasının Güveçli köyünde muallim olarak imana ve Kur'an'a hizmet eden bir hakikat adamı idi. Melami tarikatı şeyhlerinden olan zat, Nur manzumesine dahil olmazdan evvel de etrafını ışılatan bir kandildi.

"Canım sana kurban olacak"

Hasan Feyzi Nur'un ateşine pervaneler gibi atmıştı kendini. Eski zamanlarda birbirinin yerine hastalanan ve vefat eden yüksek fedakârlar gibi, o da Rabbinden, Üstadına bedel ölmeyi diliyor. Bir şiirinde bu niyazını şöyle dile getiriyordu:

"Bam-ı feyzinden ırak olmayı asla çekemem

Dahi nezrin bu ki canım sana kurban olacak."

(Ey gönüllerin sultanı Bediüzzaman, senin feyizli, bereketli kapından, dergâhından, eşiğinden uzak olmaya, ayrı kalmaya aslında yanamam.

"Benim adağım, dileğim ve arzum, canımın sana kurban olmasıdır. Ben senin uğrunda kendimi feda ediyorum. Sana gelecek belalar bana gelsin. Sana hayatımı adak olarak takdim ediyorum.)

Gerçekten Hasan Feyzi Efendinin bu niyazını, bu samimi ve kalbî arzusunu Cenab-ı Hak kabul etmişti.

Bu manzumeyi yazdıktan kısa bir zaman sonra 13 Kasım 1946 senesinin Çarşamba günü Cenab-ı Hakkın rahmetine intikal etti.

“Üstadına bedel şehit oldu”

Nur Risalelerinde bir çok mektupları, şiirleri ve takrizleri bulunmaktadır. Bu vefat hâdisesiyle alâkalı olarak Bediüzzaman Said Nursî Hazretleri bir mektubunda şunları ifade etmektedir:

“Nur hakkında parlak fıkralarında, bu biçarekardeşine kendini kurban etmeye söz verdiğiinden ve Nur vazifesini acele yapmasıyla istirahat âlemine gitti.

“Merhum Hasan Feyzi kardeşimiz, aynen şehid merhum Hâfız Ali misillü, bir mektubunda dediği gibi ‘Dahi nezrim bu ki, canım sana kurban olacak!’ dediğini tasdiken Üstad’ına bedel, şehid kardeşi büyük Hafız Alinin yanına gitmiş. Bu zat-ı zülcenaheyn, ehl-i kalb ve gayet yüksek bir ehl-i ilim ve hakikat, otuz sene muallimlik perdesi altında imana hizmet etmiş ve on seneden beri Risale-i Nuru elde edip, gizli perde altında çalışmış. Sonra daiki sene zarfında doğrudan doğruya Risale-i Nur’un yüksek hikmetlerini ve kemâlatını çekinmeyerek ruh-u caniyle herkese ilan etmiştir.”

“Bir asır evvelki müjde”

Bediüzzaman Said Nursî Hazretlerinin dünyaya geldiği senelerde, yani bir asır kadar evvel, Denizli’de büyük evliyadan Hacı Hasan Feyzi isminde bir zat, bir gün talebelerine:

“Bugün Kürdistan’da bir büyük evliya dünyaya geldi. Bu zat, zamanımızın sahibi, asrımızın vekilidir” diyerek müjdelere veriyordu.

İşte bu Hacı Hasan Feyzi’den sonra sıra ile yerine iki zat geçiyor. Aradan seneler geçtikten sonra, Bediüzzaman Said Nursî Hazretleri Denizli hapishanesine gelince, aynı ismi taşıyan muallim Hasan Feyzi Efendi, birinci Hacı Hasan Feyzi’ye imtisalen Nur Risalelerine sahip çıkıyor. Nura pervane olarak, sahip olduğu şeyhliği dahi bir tarafa bırakarak şunları terennüm ediyordu:

“Yollarda bıraktık geçtik dervişi

Artık gönüllerden öyle teşvişi

Kâfi parlayan nur’un güneşi

Ey makes-i rahmet-i âlem Risale-i Nur...”

Bugün Denizli mezarlığında medfun olan Hasan Feyzi Efendi’nin beyaz mezar kitabesinde şu satırlar okunmaktadır:

“Ömrünü ilm ü irfana vakfedip mektep ve kürsülerde feryad edip, kalbleri feyz ile her an, ölmüş tenlerde hep buldular can. Bilmediler söz attılar ol ere, o da tasa rahmet olur mu diye, yaşı basarken elli bire, boyun kesip verdi canını dilbere...”

“Aziz şehid Hasan Feyzi, 13 Kasım 1946 Çarşamba günü irtihal eyledi.”

Bu aziz İslâm kahramanının şiir, mektup, takriz ve mersiyeleri, Nur Risalelerinin şu eserlerinde yer almıştır:

Emirdağ Lâhikası, Tarihçe-i Hayat, Konferans, İman Hakikatları, Siracinnur.

Kabri nur, mekânı ebedî Cennet olsun...

Ayrılık şiiri

Bediüzzaman Said Nursî, Denizli hapsinden beraat ve tahliyeden sonra bir buçuk ay Şehir Palas Otelinde kalmıştı.

31 Temmuz 1944 Perşembe günü bir komiser refakatinde Denizli’den Afyon’a hareket etmişti. Bu hareket esnasında Hasan Feyzi Efendi, Üstad’ına: “Hazretinize buradan ayrıılırken söylemiştim” başlığını taşıyan şu ayrılık şiirini takdim

etmişti:

“Çekilip nur-u hidayet yine zindan olacak

“Yine firkat, yine hasret, yine hüsrân olacak

“Yine sen, yaş yerine kan akıtıp ağla gözüm

“Çünkü hicran dolu kalbim yerine hicran olacak

***

“Yine göç var diye mecnuna haber verme sakın

“Yine matem, yine zari, yine efgan olacak

“Açılan ol gül-ü tevhid, sararıp solsa gerek

“Kapanıp Kâbe-i irfan, yine viran olacak

***

“Haber aldım ki, yarın yâd olacakmış bize yar

“Ne büyük yâre ki kimler buna derman olacak

“Bu büyük derd ü elemden kime şekva edeyim?

“İşiten nâlemi, hep ben gibi nâlân olacak.

***

“O şifa bahş olan envarını sen çeksen eğer

“Bana kim nur verecek, kim bana Lokman olacak!

“O temiz pâk nefesin, âb-ı hayatı bu çölün

“Onu dûr etme ki her fert ona reyyan olacak

***

“Hele ol nur-u şerifin kime değmişse eğer,

“Küçücük zerre de olsa, meh-i tâban olacak.

“O lütufkâr, o keremkâr eli öptükçe benim

“Bu küçük kalbi hazinim yine handan olacak.

***

“Bab-ı feyzinden ırak olmayı asla çekemem

“Dahi nezrim bu ki canım sana kurban olacak.

“Nazarın erse garip başıma ey nur-u Hûda

“Bugün artık bu hakir bende de umman olacak.

***

“Bu anasır, yüzüne her ne kadar çekse hicap;

“Yine haksın, buna şahid yine Kur’an olacak

“Kab-ı Kavseynden alıp dersimi bildim ki ayân,

“O güzel nur-u bedi, âleme sultan olacak.

***

“Sakınıp Feyz-i biçareye bahs açma bugün

Yeni baştan, yine şeydâ, yine giryan olacak.”

Ayrılık şiirinin açıklaması

Hidayetin nuru çekilince, yine her taraf karanlık olacak, yine ayrılık, yine hasret, yine hüsrân olacak.

Ey ağlayan gözlerim, yaş yerine kan akıtarak ağla, çünkü, ayrılıklarla dolu olan kalbim yine ayrılıklarla dolacak

Yine göç ve ayrılık var diye mecnuna haber verme sakın. Çünkü yine matem, yine feryat, yine inleyiş ve yine figanlar olacak.

Açılan tevhid gülü bu ayrılıktan dolayı sararıp, solacaktır. İrfan burcu, iman ocağı yine bu ayrılıktan dolayı viraneye dönecektir.

Ben işittim ki yarın sevgili bize yabancı olacakmış, bizden ayrılacakmış. Bu öyle büyük bir yara ki, bu yaraya kimler derman olabilecek?

Bu büyük dert ve elemden ben kime şikâyet edeyim, çünkü benim dert ve elemimi işitenler de benim bu inleyişim karşısında inlemeye başlayacaklar.

O şifa veren nurlarını eğer sen benden çekersen, bana kim nur verecek, beni kim aydınlatacak? Benim dertlerime kim Lokman olup, tedavi edebilecek?

Ey sevgili Üstadım, senin o temiz pâk nefesin bu çölün, bu kurak talebenizin hayat suyudur, can kaynağıdır, ne olur bu hayat menbaini benden uzaklaştırma, çünkü benim gibi her fert, her şahıs bu kaynaktan bana kana kana içip doycaktır.

O şerefli nurun kime değmişse, o nurla şereflenenler küçücük bir zerre deolsalar, o nur sayesinde ışık saçan bir ay parçası olacaklardır.

O ulu sultanın lütuf ve kerem dolu mübarek elini öptükçe benim küçücük kalbim seînc sürûrla dolacak.

Ey büyük Üstad, senin feyizli kapından uzakta kalmaya asla dayanmam, bu ıraklığı çekemem.

Benim adağım, arzum ve dileğim şu ki, canım sana kurban olsun, hayatım sana feda olsun.

Senin bakışın benim garip başıma bir değse, sen bana bir nazar etsen ey Allah’ın nuru! O zaman bu küçük kul, o vakit, o nur sayesinde bir umman olacaktır.

Bu mevcudat yüzüne her ne kadar perde çekse, seni görmemezlikten gelse, sen yine haksın, buna şahid ise Kur’an’dır.

Ben dersimi Kab-ı Kavseynden aldım ve gayet açık bildim ki, bu güzel ve eşsiz nur bütün dünyaya sultan olacaktır.

Sakın! Bu bîçare Hasan Feyzi'ye herhangi bir bahis açma, çünkü bu Hasan Feyzi yeni baştan âşık olacak, yeniden ağlamaya başlayacaktır.